

holder sig strengt juridisk til teksterne og nægter at forholde sig politisk til dem.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

For en ordens skyld vil jeg bare sige til hr. Arne Melchior, at jeg er også særdeles glad for det forslag til vedtagelse, vi vedtager i dag, og at jeg er helt overbevist om, at jeg læser det fuldstændig, som de 98 pct. af befolkningen gør.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, således kan alt jo ende i fryd og gammen, og det er jo ganske dejligt, men for at fru Elisabeth Arnold ikke skal være i tvivl, vil jeg sige, at jeg har ikke sagt, at jeg er fuldstændig enig med udenrigsministeren. Det har jeg faktisk ikke sagt noget om, så det må jeg nærlæse talen for at kunne udtale mig om. Men jeg understregede i min ordførertale, at intet af det, som udenrigsministeren gentog fra sin tale, nemlig at der ikke er noget alternativ til NATO, og at vi ikke skal have en europahær – hvorom CD gennem min mund sagde at vi var enige – intet af det hindrer, at vi kan deltage som fuldt ansvarlige medlemmer af WEU. Det var det, jeg sagde. Skriv det op!

Så gjorde fru Pernille Frahm mig opmærksom på, at WEU ikke er nævnt i vedtagelsesforslagets tekst, men det er den faktisk i forespørgslen tekst, og derfor er der ingen tvivl om, at vedtagelsen selvfølgelig forholder sig til forespørgslen, og at det er de emner, der belyses på den måde, som det sker på.

Og så er jeg blevet gjort opmærksom på, at der i vedtagelsen står, at det skal ske inden for en NATO-ramme. Jamen det er da klart. Jeg har da ikke tænkt mig, at WEU skal undsige NATO eller stå uden for en NATO-ramme, men WEU skal være det ene af NATO's ben og et kæmpeben, og det er helt o.k.

Den er mægtig. Det tegner godt, det her.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil så lige starte min ordførertale med en enkelt kort bemærkning til hr. Arne Melchior, som jo stadig væk henholder sig til dele af udenrigsministerens tale: Udenrigsministeren sagde faktisk højt og tydeligt, at regeringen ikke har nogen hensigt om at foreslå nogen ændrin-

ger i Danmarks forhold til WEU. Så det må være den del af udenrigsministerens tale, som hr. Arne Melchior er uenig i.

Med hensyn til Det Radikale Venstres svar på spørgsmålet om EU's fremtidige sikkerhedspolitik vil jeg blot sige, at fra radikal side synes vi, udviklingen går i den retning, som vi kunne ønske os. Der er i øjeblikket en meget spændende sikkerhedspolitisk situation i Europa og en spændende udvikling, hvor NATO er under forvandling, og hvor NATO har besluttet sig for at følge med tiden og har inviteret sine tidligere såkaldte fjender med til mange af sine møder og sine manøvrer og til sin planlægning.

NATO er i gang med en udvidelse med tidligere fjendelande og har flere og flere civile opgaver og er god til at løse de civile opgaver og god til at organisere. Og hvis man kan organisere sine aktioner på en måde, hvor man bidrager til freden uden at løbne et skud, så er vi fra radikal side kun tilfredse med en sådan organisation.

Den radikale begejstring for NATO har tidligere kunnet ligge på et overordentlig lille sted, men vi må indse, at NATO faktisk har forstået at følge med tiden, har forstået at ændre sin mission, så vi på nuværende tidspunkt må sige, at vi faktisk føler, at dansk sikkerhedspolitik er godt tjent med, at Danmark er medlem af NATO.

Samtidig er der sket det interessante, at EU's ambitionsniveau på det sikkerhedspolitiske område helt klart er sænket. Der er indtrådt en vis resignation, tydeligt demonstreret ved, at Frankrig på et tidspunkt for nogen tid siden bekendte sig til nu at ville være med i det fulde NATO-samarbejde og med andre ord opgav en selvstændig stormagtsrolle som en spydspids på det europæiske kontinent.

Den meget omtalte Vestunion har det været svært at se betydningen af, og det bliver stedse sværere. For mig er der ingen tvivl om, at Vestunionens betydning vil svinde mere og mere.

Den vil efterhånden kun være en tom skal, som tjener som en slags skjul eller undskyldning eller begrundelse for de lande, som enten ikke er med i EU eller ikke er med i NATO, for trods alt at følge med i, hvad der sker i de to organisationer. Vestunionen vil ikke have nogen selvstændig operationsstyrke eller noget selvstændigt kommandoapparat og vil derfor være dybt afhængig af, hvad der sker enten i EU eller i NATO med hensyn til beslutninger om aktioner.